

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 45.

Z KRAKOWA DNIA 6 CZERWCA 1827 ROKU WE SRODE.

Z Warszawy d. 30 Maja.

N. Pan raczył upoważnić JP. Glücksberga, Wiegara i Typografa Król: Warsz: Uniwersytetu, do umieszczenia imienia Jego Cesarsko-Królewskiej Mości na czele dzieła pod tytułem: Opis żałobnego obchodu w Warszawie na pamiątkę wiekopomney pamięci N. Alexandra I. Raczył przytem N. Pan oświadczyć, iż chce mieć wzięte dla siebie 50 exemplarzy tego dzieła.

Dyrekcya Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

Z powodu zbliżającego się terminu wypłat należności za wylosowane w bieżącym półroczu Listy Zastawne oraz za Kupony z bieżącego półrocza, który to termin stosownie do prawa o Towarzystwie Kredytowym Ziemskim z dniem 22 Czerwca r. b. rozpoczyna się, Dyrekcya Główna pragnąc ułatwić właścicielom Listów Zastawnych i Kuponów odebranie w czasie wypłat swej należności, tak, iżby na długie oczekiwanie dla potrzeby sprawdzenia złożonych Listów Zastawnych i Kuponów, nie byli narażeni, przeczynał komplet, który poczynając od

dnia 1go Czerwca r. b., aż do nadejścia terminu wypłat, to jest 22 t. m. i r. codziennie od godziny 9tej rano aż do godziny 1szej z południa w miejscu posiedzeń Dyrekcji Głównej przy ulicy Sto-Jerskiej trućnić się będzie odbieraniem składanych Listów Zastawnych i Kuponów do sprawdzenia, na które stosowne rewersa wydane będą, Interesanci zaś posiadający takowe rewersa z zgłoszeniem się w dniu 22 Czerwca r. b. lub następnych, należność przypadającą bez żadnej zwłoki czasu odbiorą. Zarazem Dyrekcya Główna wzywa uprzejmie wszystkich właścicieli tak wylosowanych Listów Zastawnych, iako też Kuponów na bieżące półrocze, do wypłaty przypadających, iżby w przeciągu czasu do wypłaty oznaczonego, to jest od dnia 22 Czerwca do dnia 19 Lipca r. b. niezawodnie po odebraniu należności zgłaszać się i takową w terminie rzeczonym odebrać zechcieli, gdyż z dnem 19 Lipca r. b. Kassa wypłat Dyrekcji Głównej zamkniętą zostanie, kapitały zaś i prowizye w rzeczonym przeciągu czasu nieodebrane, w moc przepisu Art: 134 Prawa Sejmowego, na koszt i risico właścicieli wylosowanych Listów Zastawnych, oraz niezłożonych z bie-

gnącego półrocza Kuponów, do depozytu Dyrekcyi Głównej złożonemi zostaną.

W Warszawie 22 Maja 1827 roku.

Radca Stanu, Prezes: *Kalinowski.*

Pisarz Dyrekcyi Głównej, *Drewnowski.*

P. Józef Muczkowski zaczął w Poznaniu wydać Wybor celniejszych Pisarzy Polskich w XVI i XVII wieku. Tomik pierwszy wyszedł już z druku, i zawiera mało znane poezye Mikołaja Sępa Szarzyńskiego, znakomitego poety, współczesnego Janowi Kochanowskiemu. Zbiór ten wychodzi w małym formacie.

Na ostatnich targach Warszawskich płacono za korzec Żyta zł: od 10 i pół do 12.— Pšenicy od 16 do 19.— Jęczmienia od 10 i pół do 12 i pół. — Owsa od 8 do 9 i grosz sr.— Siana furę iednokonną od 12 do 21; parokonną od 24 do 28.— Słomy furę zwyyczajną od 5 i pół do 7.

Kurs Listów Zastawnych.

Towarzystwa Kredytowego Ziemińskiego.

Za Sto złotych w Listach Zastawnych bez 1go Kuponu białych.

Przedający żądają . . . zł. 79 gr. 22½

Kupujących niemasz — — — —

Istotnie przedano . . . — — — —

W Warszawie dnia 28 Maja 1827 r.

F. H. Schaber S. G. K. W.

Z Petersburga d. 1 Maja. D. K.

(Z Dziennika Petersburskiego.)

Dziś zrana Jenerał Schöler, Poseł nadzwyczajny i pełnomocny Minister Króla Jmci Pruskiego, oddalając się na czas nieaki z miejsca swojego obytu, miał posłuchanie pożegnania u Najjaśniejszego Cesarza Jegomości i Najjaśniejszych Cesarzowych.

P. Brasier de St. Simon, Sekretarz poselstwa Pruskiego, także otrzymał pozwolenie pożegnania Ich Cesarskich Mości.

P. Küster, który teraz powrócił do Petersburga, i zastępuje Jenerała Schöler, jako sprawujący interessa, miał honor być przedstawionym Jego Cesarskiej Mości i Najjaśniejszym Cesarzowym.

Na zaświadczenie, które Najjaśniejsza Cesarzowa Alexandra raczyła dać o gorliwości Radcy tajnego N. N. Demidowa, w chęci stania się użytecznym dla zakładów dobroczynnych, pod jego zawiadowaniem zostających, Najjaśniejszy Cesarz Jegomość raczył go mianować Kawalerem wielkiego krzyża 2giej klasy orderu Sgo Włodzimierza, i przesłać mu znaki przy Reskrypcie pochlebny z dnia 25 Kwietnia.

Radca kollegialny Gessler, mianowany jeneralnym Konsulem Rossyyskim w Hiszpanii, został podniesiony do rangi Radcy Stanu.

Dnia 29go Kwietnia odbył się examen publiczny uczniów instytutu dróg komunikacyi. Swietne a liczne zgromadzenie było temu przytomne. J. K. M. Xiążę Wirtembergski zadawał sam wiele pytań; wiele osób przytomnych, a między innemi, dwaj znakomici członkowie Akademii nauk, w tym celu zaproszeni, zapytywali także uczniów. Różne przedmioty, których treść składa programma, z kolei były rozbiebane. Chorążowie i oficerowie zadosyć czynili wszystkiemu o co ich zapytywano; a dokładnością i łatwością odpowiedzi dowiedli, że gruntnie posiadają nauki, których słuchali.

Examen zawieszony został na chwilę mową, którą miał JW. Jenerał Major Bazaine, Dyrektor Instytutu, o celu, początku i wzroście szkoły, która już tyle znakomitych wydała officerów.

Po ukończeniu posiedzenia, J. K. M

oprowadzał gości po salach: fizycznej, modelów, mineralogicznej, po bibliotece, warsztatach; słowem, po wszystkich miejscach nauki, należących do obszernej budowy, w której światła jego troskliwość zgromadziła to wszystko, cokolwiek może się przyczynić do oświecenia i dobra młodzieży, dla której ciągle i tak znakomicie się poświęca.

Tutejsza Gazeta Handlowa umieściła z Wilna następujący artykuł:

Handel wewnętrzny Gubernii Wileńskiej i Grodzieńskiej nie był porządnego toru odtąd, jak Rząd przedsięwziął surowe środki przeciwko zerzeniu się kontrabandy. Lubo nie można z pewnością oznaczyć, na jaką mianowicie sumę wprowadza się do tych Gubernii z Moskwy wyrobów rękodzielniczych Rosyjskich, można atoli z podobieństwem do prawdy przyjąć, iż handel ten, uważając samo tylko Wilno, dochodził w 1826 r. do czterech milionów rubli.

Jednym z najcenniejszych środków pomocniczych, służących Rządowi do zachęcenia handlu wewnętrznego, jest bez wątpienia kredyt, który jest istotną zasadą wszelkiego przedsięwzięcia handlowego, a który teraz w tych Guberniach, przez zatamowanie dowozu towarów drogą kontrabandy, obraca się iedynie na handel wewnętrzny. Każdy mniemy znaczny kupiec, prowadzący zbrojony handel zagraniczny, musi koniecznie mieć własny kapitał, gdyż żaden z przedawców zagranicznych nie odważy się powierzyć mu swoich towarów, nie mając pewnego zabezpieczenia na jego własnym kapitale, albo gotowych pieniądzech; gdy tymczasem, wszystkie spekulacje wewnętrzne gruntują się teraz, można powiedzieć, na nieograniczonym zaufaniu.

W Guberniach tych znajdują się tylko

dwie fabryki sukienne. Jedna w Słonimie JW. Senatora Nowosilcowa, druga w Kobylińcu, należąca do obywatela JW. Pusłowskiego. Pierwsza odznacza się robieniem sukien wielkiej zalety, porządną farbiernią i doskonałością aparatów; w drugiej wyrabiają się sukna niższego gatunku, a w ogólności w swoim urządzeniu nie ma szczególniejszego. Fabryka JW. Nowosilcowa dostarcza corocznie do 1200 postawów, a fabryka JW. Pusłowskiego do 2500. Każda z tych fabryk ma niemały skład w Wilnie; odbył sukien z fabryki JW. Nowosilcowa może czynić do dwudziestu tysięcy rubli srebrnych co rok, a JW. Pusłowskiego do dwudziestu pięciu tysięcy rubli srebrnych.

To dziwna, iż w tych Guberniach nie masz fabryk lnianych i papierni; wyrabiają tu płótno wyborne, lecz tkacze ani go bielić, ani glansować nie umieją. Były zdarzenia, iż płótna te, wywiezione w stanie surowym za granicę, wprowadzane były na powrót wybielone i wyglansowane ze stęplami zagranicznymi.

Nie bez pożytku byłoby zaprowadzić fabrykę robienia cukru w tych Guberniach, gdzie potrzebne do tego materiały wcale w pomiernej są cenie.

Z Paryża d. 22 Maja.

Hr. Pozzo di Borgo, Poseł Rosyjski, dał w Niedzielę wielki dyplomatyczny obiad, na który Ministrowie nasi zaproszonymi byli. Tegoż rana wyprawił ten poseł gońca do Petersburga.

Książę Borghese pojechał w Piątek do Londynu.

Ministerium (wyraża Dziennik Codzienny) zadało znowu cios najwierniejszemu obrońcy Monarchii, i iednego z najznakomitszych członków rojalistkiej op-

poręcy nową nieładką uraczyło. Gdy Pan Hyde de Neuville we Czwartek w Izbie deputowanych śmiało wynurzył zdanie swoje względem budżetu dla Ministerstwa spraw zagranicznych, został z listy na posłów przeznaczonych wykreślony i odcięto mu nawet pensyją, która mu się słusznie należała za odbyte dawniej poselstwa. Tak to Ministrowie Karola X. wynagradzają 30letnią służbę, 15letnie wygnanie i po dwa razy na śmierć skazanie! — Dzienniki Gonicz i Sporów czynią także swoje uwagi nad tem usuwaniem pensyi. "Niepodległość (wyróżnia ostatni) karana jest przez naszych Ministrów iak bunt; ieden sumienny czyn niszczy 30letnie zasługi. Skoro mężowie, iakimi są P. Chateaubriand i E. Hyde de Neuville upadają pod Ministerium, które krokami swoimi dowodzi, że geniusz, prawda, usługi i przychylność są bez niewoli przestępstwami: iakże można ieszcze ukrywać przepaść, w którą konstytucyjną Monarchią wtrącają? Lecz na szczęście gwałty są znakiem słabości. Ministrowie nasi sprzedają drogo ostatnie swe chwile. Skazują teraz na wygnanie głowy, ponieważ mało mają czasu do stracenia." Dziennik Handlowy nazywa środek przedsięwzięty przeciw E. Hyde de Neuville, iedyną odpowiedzią, którą Ministerium nasze dać mogło na jego mowę.

Dziennik Codzienny śledzi do doniesienia o wniószeniu do Ministerium Angielskiego Lordów Landsdown i Carlisle, i P. Tierney, uwagę, że to właśnie tyle znaczy, iak żeby PP. Bignon, Dupont de l' Eure i B. Constant powołanemi zostali do gabinetu Francuzkiego. Dziennik Gwiazda odpowiada atoli powyższemu pismu, iż owi Ministrowie mają się do wzmiankowanych Deputowanych, iak konstytucyjne Angielskie zdania do śmiesznych mniemań Francuzkich demagogów.

Delfin powrócił tu onegdaj z swej podróży.

Dnia 19 Poseł Saski złożył Królowi doniesienie o śmierci Króla Fryderyka Augusta i list wierzytelny od nowego Monarchy.

Kompania Church i Mathieu otrzymała od Rządu Francuzkiego pozwolenie wystawiania na wszystkich we Francyi spławnych rzekach parowych statków.

Izba parów przyjęła dnia 19 całą ustawę o lasach większością 112 głosów przeciw trzem.

Z Madrytu d. 10 Maia.

Dnia 5 odbyła się w Araniuez 5godzinna rada Ministrów, po której Książę San Carlos miał długie u Króla posłuchanie. Dziś poiechali znowu Ministrowie do Araniuez, dla naradzenia się nad osnową pisma, które Minister Salmon wczoraj w wieczór od P. Ofalia z Paryża otrzymał.

Słychać, iż ustąpienie wojsk Angielskich z Portugalii i Francuzkich z Hiszpanii oznaczone jest na 1 Października r. b.

Uciekło znowu do Hiszpanii 290 Portugalczyków, pomiędzy którymi 50 officerów i odesłano ich do zakładu tego narodu rokoszanów, z którego uszło wielu napowrót do Portugalii. Pod pozorem choroby pozostało się wielu officerów rokoszanów w nadgranicznych miastach; lecz nadużyli tych względów mieszaąc się do politycznych kłótni w swej oyczyźnie, tak iż na żądanie sprawującego interessa Portugalii zostali wgląd kraiu odesłanemi. Nawet Vicehrabia Canellas (Silveira) musiał Toro opuścić i przybydź wczoraj miał do Vittoria.

Z listów z Badajoz okazuje się, że Gubernator twierdzy Elvas uwiadomiony był o spisku i oczekiwał tylko iego wybuchnienia potem wyruszył z warowni Lippe z 4 dzia-

łami przeciw buntownikom. Odpór był żywy poki nie nadciągnęło więcej konstytucyjnego wojska, które w zapale bitwy uderzyło nawet na klasztor, który oświadczył się za absolutnym Królem. Poymani buntownicy sążoneni są z rozkazu Gubernatora przez Sąd wojskowy; pomiędzy skazanemi już na śmierć znajduje się 5 Hiszpanów.

Z Londynu d. 19 Maia.

Mowa P. Huskissona Ministra prezydującego w Izbie Handlowej miana dnia 7go Maia z powodu wniesienia Jenerała Gascoyne w Izbie niższej, względem smutnego położenia żeglugi chandlowej Angielskiej, jest najważniejszym iaki bydź może kawałkiem dzisiejszej polityki. Szkoda, że dla wielkiej iey obszerności niektóre tylko wyjątki dać tu możemy:

Zaczął P. Huskisson od odpowiedzi na niesłuszne napaści, które go spotkały w Izbie wyższej, a potem przystąpił do długich wyłączeń celem nayoczywistszego udowodnienia, to jest przez *facta*, wyborności *Systemu*, podług którego kierował przez kilka lat sprawami handlu i przemysłu; *Systemu*, o który tak wiele przeciw niemu niesprawiedliwych powstało wrzasków. Dowiódł, iż rozwiązując handel z tych portów, które nań dawniejsze ustawy wtkoczyły, dopomógł iego powodzeniu się naywidoczniej; i że odwołanie zakazów, które padły były na różne płody rękodziel zagrancicznych, zamiast żeby miało szkodzić przemysłowi W. Brytanii, stało się iey owszem nader korzystnym. Przytoczył za przykład poczynione postanowienia względem wyrobów iedwabnych Francuzkich, o które tak wiele zaszło rozpaczających narzekania, i z których nayszkodliwsze przepowiedano skutki. Tymczasem, mówił daley P. Huskisson, z nayżywszą pocięchą oznaymić

mogę, że w ciągu przeszłego, roku pamiętnego dla nas nadzwyczajnym kłopotem, żadna z odnóg przemysłu naszego nie ucierpiała tak mało, żadna powiedzieć to mogę śmieie nie znajdowała się w tak pomyślnym stanie, iak fabryki iedwiabiów i ich handel.

Po różnych szczegółowych rozbiarach dowodzących pożyteczności przyjętego Systemu wolności handlu, przeszedł P. Huskisson do uwag nad nim ogólnych. Jeżeli mówił, szrodki przez nas przyjęte, sprowadziły obce okręty do naszych portów, które do nich przybywać nie mogły, chociaż nie *de jure* ale *de facto* przynajmniej, to też posłużyły naszej żegludze kupieckiej w zagranicznym handlu. Wszyscy ludzie rozsądni zgadzali się na to, że rozliczne opłaty, i ciężary, na obce okręty w naszych portach wkładane, tak były nieznośne, iż ie prawie całkiem od nich zraziły. Rzeczą iest powszechnie wiadomą, że kapitanii tych okrętów które musiały przypływać *Manche*, mieli od swych *Armatorów* mocne zakazy zawijania pod iakim bądź pozorem do któregokolwiek portu Angielskiego, nawet w razie potrzeby szukania bezpieczeństwa dla ładunku i ekwipażu. Zakazy te tak dalece zachowywane były, że nie ieden okręt zatonął przy naszych brzegach, i że i dostatki i życie wielkiej liczby ludzi poświęcone zostały dla nieznośności ogromnych kosztów, które pocięgało za sobą zawinienie cudzoziemskiego okrętu do portu Angielskiego, dla armatora onegoż. — Powołują mnie do odpowiedzi za wszelkie odmiany iakie w ustawach naszych nastąpiły względem żeglugi. To iest niesprawiedliwie: ia albowiem postępowałem tylko daley w rozwianiu Systemu przyjętego przed wniściem ieszcze mojem do Ministerium.... W reszcie, nayzaciętsi przeciwnicy moi muszą się na to zgodzić, że iak tylko z przy-

tego Systemu daliśmy korzystać jednemu Państwu, stało się koniecznością rozciągnąć także korzyści dla wszystkich; wszystkich mówię tych, któreby wzajemność dla nas zachować chciały... Mówiono tu o dumnym postępowaniu Pruss względem naszego kraju; postępowaniu tak dalece oburzającym żeśmy nie powinni go byli cierpieć. Posuniono się aż do oświadczenia, że gdyby w innej jakiej epoce Mocarstwo jakie odważyło się było wtrącać tak daleko w nasze handlowe urządzenia, napaść czynić naszemu *Monopolium* i naszej przewadze morskiej, działa W. Brytanii zapieronowałyby były takową napaść. To jest błąd wielki. Prussy niczego od nas nie wymagały, żadnych zakazów przeciwko nam samym w szczególności nie wymierzyły; nie wspomniano nawet o Anglii w akcie owym, które z takim uniesieniem tu zaskarżają. Jeżeli postanowienie Pruss powszechne niemniej dotyka Francji; jak Anglii, cóż za przyczynę uskarżać się mamy? Jednakże uczyniliśmy przełożenia temu Mocarstwu, na które odpowiedziano nam: "Nie możemy inaczej zasłonić naszej żeglugi i naszego handlu przed Monopoliami waszemi, tylko przyjmując Systema opłat w portach naszych podobnego do waszego.,,"

Kiedy nam tedy gadają o narzuconem na nas prawie przez jedno obce Mocarstwo, ja muszę odpowiedzieć na to: iżby mi było nieznośną rzeczą dożyć tego dnia, w którymby Anglicy przyszli do poczytania praw, przywilejów i niepodległości najmniejszego jakiego bądź Państwa Europejskiego za mniejsze święte i mniej nietykalne od naszych. (Wielkie pokłaski) Nieznośnieby mi było, powtarzam dożyć dnia, w którym dla tego, że posiadamy niezwykłą przewagę morską zaprzeczalibyśmy innym Państwom praw, jakich się od nich domagamy dla nas samych.

Tak albowiem postępując, nie tylko popełnialibyśmy wielką niesprawiedliwość, alebyśmy sobie otworzyli jedyną drogę do ostatecznego upadku naszych praw i naszej wyższości morskiej. Zamiast zapuszczania się w nią, utrzymujemy tylko nasze własne prawa, uznając i szanując prawa drugich. Od chwili odstąpienia od tej zasady, prawa nasze doznałyby napaści od całego Świata razem i w ten czas po pierwszy raz zobaczyłyby się w niebezpieczeństwie, kiedy dojdą, Bogu dzięki! stoją na niezachwianey podstawie.

Daley mówiąc o znakomitych dla Anglii korzyściach z handlu z Prussami, powiada P. Huskisson: — Rozpatrzcie się dobrze w Taryffie Pruskiej od końca do końca i przekonajcie się czyli tam jest aby jeden towar zakazany? nie, i ja spodziewam się, iż wkrótce toż samo będę mógł powiedzieć o Taryffie naszego kraju. (żywe okrzyki).

Prosiłbym teraz tych, którzy mówią za postanowieniem opłat protekcyjnych na Produkta surowe, aby się raczyli zastanowić nad stanem naszych rękodziel, i zważyć na jakie zapasy są wystawione z płodami rękodzielni zagranicznych! Oczywistym skutkiem takowych opłat byłoby zwiększenie kosztu wyrobu, a zatem i ceny samychże wyrobów. Jakimże więc sposobem moglibyśmy w ten czas wytrzymać współbiegania się, nietylko na cudzoziemskich targach, lecz i na naszych własnych. "We Francji naprzykład, fabryki bawełniane w zawodzie z naszemi powstały, i od 7 lat do tego przyszły, iż czwarta część wyrobów bawełnianych, które trawimy w naszym Królestwie z ich rękodzielni pochodzi: w r. 1817 wprowadziła do nas Francja 60,000 skrzyń wyrobioney bawełny, a w poprzedzającym roku nawiozła ich 216,000. Uważcie także w jakim się

znaydują stanie nasze rękodzielnie wełniane? ledwo one mogą utrzymać się na targach Francuzkich, Amerykańskich południowych, i innych wielu. Jeżeli więc postanowicie opłaty protekcyjne, spodziewajcie się razem upadku naszych rękodzieł, zmniejszenia się dochodów publicznych, które za tem pójść musi; i wygaśnięcia stopniami wszystkich zasiłków naszego Państwa pomiędzy którymi pierwszeństwo przyznać należy żegludze naszej kupieckiej. Tak ja więc rzeczy nasze uważam: i mam nażóg obejmnowania oczyma umysłu wszelkich ważnych interessów Państwa, nie każdego pojedynczo, ale w wspólnym związku i stosunku jaki między niemi zachodzi. Podług tego, mam za rzecz niepodobną, aby to, co dąży wprost do powiększenia naszego handlu, do dania popędu naszym rękodzielnikom, nie miało także dążyć wprost do rozszerzenia naszej żeglugi i przyłożenia się przez to do utrzymania naszej morskiej przewagi. —

Stawcież przeszkody tym wielkim kraiu interessom, zatrzymajcie ich kołka, trudnicie wasz handel ograniczeniami, wasze rękodzielnie opłatami materiałów surowych, a nie tylko obalicie powodzenie obydwóch tych gałęzi dostatków naszych, ale zadacie śmiertelny cios naszej marynarce Kupieckiej a z nią wraz zniszczycie potęgę morską Anglii. Te przeto są przyczyny dla których pragnę, ażeby właściciele okrętów zamiast partrzenia na rzeczy z źle bardzo obranego punktu i to jeszcze przez kładzące pisma samostności, raczey na ogólny wypadek uwagę zwracali. Zdaie mi się, że systema handlu wolnego bardzo jest źle rozumiane, i radbym aby członki tej Izby którzy sobie poczytują za wolny dowód patriotyzmu, opór polityce przez Rząd przyjętej w tej mierze, raczyli mi powiedzieć co rozumieją przez

ten wyraz często używany, źle zastosowany, i jak mniemam mało rozumiany *Systemu handlu wolnego*; radbym prócz tego, ażeby mi powiedzieli iakieby chcieli zalecić Systema, na miejsce tego wolnego Systemu handlu, któremu tak mocno się opierają. Miełiżby zalecać minopolium? żądaliżby przywrócenia zakazów? chcieliżby ażeby I. ba wskrzesiła owe 1500 Statutów, których uchylenie miałem szczęście przez te kilka lat u Parlamentu wyrobić mocą przekonywających dowodów? chcieliżby mówić ożywić ten Kodeks wikłaniny, ucisku i uprzykrzenia, którym się rządziły nasze Komory i żegluga naszego kraiu? Ustawy owe sprzeczne i ciemne tak dalece iż słusznie mówiono o nich, że naybiegleyszy i naydoświadczeńszy kupiec musiał zawsze prawnika z sobą wodzić, aby mu nie dał wpaść w nieprzewidzialną iaką *Kontrawencyą*. — Lecz proszę ich niechay się nie kołyszają uroioną nadzieją, iżby było w ich mocy, albo w mocy iakieykolwiek nawet massy ludzi zatrzymać popęd ulepszeń naszych cywilnych i handlowych. Tożby to Angliia miała stanąć w postępie do wielkości i bogactw, kiedy wszystkie otaczające nas kraie posuwają się szybko w drodze przemysłu, sztuk, żeglugi i tego wszystkiego co podnosi potęgę Państw, rozmnaża przyiemności i szczęśliwość plemienia ludzkiego! Angliia sama miałaby zostać nieruchomą w takim stanie rzeczy! to rzeczą jest niepodobną. Ja utrzymuję, że Angliia nieruchomą zostać nie może, chociażby niewiedzieć iaka siła wstrzymać ją chciała w iey postępie dopóki mieć będziemy u siebie wolność druku, dopóki używać będziemy dobrodzieystwa wolnego rozprawiania w Parlamencie, to jest w tem zgromadzeniu Prawodawczem działającym pod wpływem opinii publiczney. Postępując statecznie tą dro-

ga, którą nam niektórzy tak usilnie i z takim zapamiętaniem się gania, Anglii została tem czem jest, pierwszym oto świata morderstwem. Z tych powodów obstaia przeciw wnioskowi. — Po skończeniu mowy, nastąpiły powszechne przez kilka minut trwające w Izbie oklaski.

Zapowiedziana na dziś gabinetowa rada odbędzie się dopiero dnia 23 w pałacu St. James.

W Londynie liczą teraz 400 Kościołów i domów do służby Bożej, to jest 200 biskupiego Kościoła, 66 niepodległych kaplic, 36 Welesleyskich Metodystów, 32 Baptystów, 30 Kalwińsko-Methodystów, 16 Presbiteranów, 14 Rzymsko-Katolickich, 6 Kwakrowskich. Rachując w średnim przecięciu, iż w każdym z tych domów znajduje się 400 osób, tedy liczba pobożnych zaledwo 200,000 dusz, a zatem połowa ludności Londynu wynosi, odrzaciwszy nawet dzieci i chorych.

Gazeta *Morning-Chronicle* podaje następujące rozmieszające zawyrokovanie sądu pogrobowego-na sześciu wyszłych Ministrów: 1) Lord Eldon popełniający rozmysłne samobójstwo, ponieważ przy zdrowym rozsądku z okna bióra swego wyskoczył, w przekonaniu, iż upadnie na osobę, którą sądził tak byłą mięką jak pierzyna, a ta była twarda jak skała: 2) P. Peel dostał pomieszania zmysłów z boiaźni, aby Papię nie wcisnął się do Anglii. 3) Xzę Wellington rozbił sobie głowę z zgrzyoty, że nie został pierwszym Ministrem. 4) Hrabowie Westmoreland i Bathurst, popełnili w jasnym dniu samobójstwo, gdyż nigdy zdrowego rozsądku nieposiadali. 5) Vi-

cehrabia Melville w szaleństwie swoim ustąpił z urzędu, czego, iak doświadczenie nauca żaden Szkot przy dobrych zmysłach nie uczynił.

Żyie tu człowiek, nazwany kapustożercą, który od kilku lat utrzymuje się na ulicach, udając zgłodniałego nędznika i zbiera hojne dary od litościwych. Pospolicie siada na ulicy, trzyma wielką głowę surowej kapusty i skoro widzi dobrze ubranego człowieka przechodzącego, zaczena ją gryść i udaje iakoby z głodu polykał surową tę strawę. Człowiek ten znajdował się już z tego powodu przeszło 30 razy w domu poprawy. Gdy w ostatnią środę użył znowu tego wybiegu, i około 30 otaczających go litościwych osób zabierało się do udzielenia mu wsparcia, przybył policyjny urzędnik i zabrał go z główką kapusty do urzędu. Dyrektor policyi skazał go na miesięczne więzienie do domu poprawy, z dodatkiem, iż tam będzie miał gotowaną kapustę.

Listy Hawanny donoszą o pobiciu Hiszpańskiej eskadry pod Labordem przez Meksykańską eskadrę pod Portem, która utracić miała iedną fregatę i ieden bryg

Z Rio-Janeiro piszą pod dniem 10tym Marca: że woyska Buenos-Ayres wsparte woyskiem Bandy Oriental postąpiły o 40 godzin drogi w Brazylijskiej prowincyi Rio-Grande. Brazylijskie zaś cofnęły się do stolicy San Pedro. Admirał Buenos-Ayres Brown zabrał całą Brazylijską eskadrę z 18 małych okrętów złożoną w Uruguai stojącą i dowodca iey dostał się do niewoli.

D O D A T E K

D O N ¹⁰ 45.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

Z KRAKOWA DNIA 6 CZERWCA 1827 ROKU WE ŚRODĘ.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Raumira.

Dzień godzina	Barometr z reduk. na 0° r.	Therm: czyli stopniom i ciepła	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
Czerwi: god: 7	całi lin: 27 4, 022	stopnie: + 17. 2	stop: 75	Połud: Za: średni	Pogoda z Chmur:	
12	" 3, 793	+ 22. 8	61	" " mocny	" "	
2. 3	" 3, 793	+ 20. 0	65	Połud Ws: średni	Chmury	Deszcz.
9	" 4, 146	+ 16. 0	84	Zachodni średni	Pochmurno	Błysk: z grzmotem.
3. 7	27 3, 978	+ 16. 5	78	Zachodni słaby	Pogoda z Chmur:	Mgła.
12	" 3, 659	+ 21. 2	65	" " "	" "	
3	" 3, 317	+ 24. 0	61	Połud: Ws: słaby	Pochmurno	Deszcz.
9	" 3, 645	+ 16. 8	79	Połud: Za: słaby	" "	
4. 7	27 3, 500	+ 17. 0	77	Połud: Ws: słaby	Pogoda z Chmur:	
12	" 3, 451	+ 22. 5	65	Półn: Ws: słaby	Chmury	
3	" 3 325	+ 21. 1	68	żaden	Pochmurno	Deszcz i grzmot.
9	" 3, 486	+ 14. 3	85	Zachodni słaby	" "	

J. Steczkowski, Zast: A. O.

— Z Krakowa. —

Towarzystwo Nauk złączone z Jagiellońskim Uniwersytetem, uwielbiając z uroczystością wieko-pomną wspaniałość Władysława Jagiełły Króla Polskiego, który dawał oycowską opiekę wszystkim umiejętnościom i upatrując w nich wyłącznie źródło ludzkiej pomysłności, dawną Akademię dla większego pożytku z miasta Kazimiera przeniosłszy, w samej Stolicy państwa dotąd trwającym

Przybytkiem! Muzy Narodowe opatrzył; odbędzie w oktawę Zielonych Świątek, to jest na dniu 11 m. i r. b. w Sali Jagiellońskiej zwanej, o godzinie Jedenastej przed południem, publiczne posiedzenie w następnym porządku:

Augustyn Boduszyński Senator i Professor Prawa, czytać będzie rozprawę obecną: badania nad dziwnymi igrzyskami natury, której siła iak nieustannie stwarza, tak nieustannie niszczy, i przy wszystkich świa-

odmianach według niewzruszonych praw wiecznego porządku działa.

Sekretarz Towarzystwa Professor Literatury, zamknie to posiedzenie, pochwałą talentu i życia ś. p. Michała Stachowicza Profesora Malarstwa i Członka Towarzystwa Nauk.

Dan w Krakowie dnia 4 Czerwca 1827 roku.

Paweł Czaykowski

Sekr: Tow: Nauk.

Od granic Tureckich d. 15 Maia.

Przez Korfo nadeszła wiadomość, że Egipcyanie dla braku żywności spalili Trypoliszę i cofnęli się do Modon. Wiadomość za potrzebuie tem bardziej potwierdzenia, że skąd inąd donoszą, iż Ibrahimowi Baszy nadszedł z Egiptu znaczny transport żywności i amunicyi do Morei.

Dostrzegacz Smirneński donosi z Stambułu, że Dywan zaczena uskutecznić umowę Akermańską tyczącą się Xięstw Wołoszczyzny i Multan, i że między Portą i Posłem Rossyjskim zachodzi najlepsze porozumienie.

— Dnia 17 —

Dostrzegacz Austriacki zawiera następujące doniesienia z Grecyi:

Od 31 Marca, to jest 12 Kwietnia podług nowego kalendarza wychodzi, oprócz Przyjaciela praw w języku Greckim, gazeta Francuzka pod tytułem: *Pszczola Grecka*, pismo tygodniowe, z dewizą: *Bóg i Wolność*. Dostał do nas przez Zante drugi Numer tego pisma z dnia 7/19 Kwietnia zawierający następującą odezwę, którą Lord Cochrane jako Wielki Admirał i naczelny Wódz całej Greckiej morskiej siły dnia 12 Kwietnia (podług nowego kalendarza) z fregaty Greckiej Hellas wydał:

„ Grecy! Najniebezpieczniejszy Wasz

nieprzyjaciel, niezgoda, jest pokonany, a to, co Wam ieszcze do czynienia pozostaje jest łatwiejszem. Młodzież Grecka ze wszystkich stron spieszy pod broń, i los cytadeli Ateńskiej nie jest więcey wątpliwy; oblegający są ze wszystkich stron otoczeni; dowóz żywności jest przecięty; wawozy będą osadzone i odciągnięcie nieprzyjaciela staie się niepodobnem; oswobodzenie klasycznej ziemi Ateńskiej jest zapewnione; ziemi którą Opatrzność przeznaczyła do stania się znowu siedliskiem wolności, nauk i kunsztów. — Ale Grecy! chociaż to dopełnionem zostanie nie chowaycie waszych mieczów w pochwy, dopóki Muzułmanie posiadają ieszcze iakową część świętej ziemi, która niegdy do Waszych przodków należała. — Niechay młodzi bohaterowie morscy ubiegają się o chwale z lądowemi; niechay spieszą na flotę narodową, a gdy wasza niepodległość i prawa nie będą więcey na niebezpieczeństwo wystawionemi, zamkniemy Hellespont i przeniesiemy wojnę na ziemię nieprzyjacielską; na ówczas ów niehumaniczny Sułtan, ów kat swoich poddanych, ów krwawy uciemierzca Greków zostanie przez własnych dworzan zwalony; na ówczas państwo Muzułmanów samo rozpręże się; na ówczas S. Krzyż powiewać znowu będzie na Świątyni S. Zofii; na ówczas ludy Grecyi rządzić się będą mądrimi i narodowemi ustawami; sławne miasta odbudowane zostaną i świetność przyszłości wyrówna świetności dawnych wieków. — Nie sądzcie iednak Grecy! aby Wasza oycyzna mogła być bezpieczną, ieżeli każdy z Was z zapalem na iey obronę nie pośpieszy. — Na fregacie Greckiej Hellas dnia 31 Marca (12 Kwietnia) 1827.

Cochrane,

Wielki Adm: i naczelny Wódz
Greckiej siły morskiej.

Inny Artykuł w wzmiankowanym wy-
żey Nrze 2gim gazety Francuzkiej odnosi się
do doniesienia w 1szym Nrze, tyczącego się
obrania nowej wykonawczej Kommissyji,
która składa się z 3 członków, iako to: Mo-
reana Jerzego Mauromichali, syna Beia Ma-
iny, Rumelioty Jana N. Naku i Jpsarioty Ja-
na Marki. Pismo Pszczoła spodziewa się,
iż pomienione trzy członki, którym powierzona
została władza wykonawcza, a które w
innych okolicznościach nie byłyby do tego
wysokiego stopnia wyniesione, potrafią za-
bezpieczyć się przeciw wstecznemu działaniu,
które dotąd wszelkie działania dawniejszych
Rządów zniweczwały, co moralne władanie
Lorda Cochrane nad umysłami zaręcza. Da-
ley wyraża też pismo: "Skoro poczwarą nie-
zgody, która ustawicznie Grecyją nad brzeg
przepaści popychała, zniszczoną została,
Lord Cochrane zwrócił nayspierwszą swoją
staranność na los Aten; proponował i ułożył
wielką lądową i wodną wyprawę, która przez
oswobodzenie Aten zapewni los Grecyji. Mor-
ska wyprawa wypłynęła dnia 16 Kwietnia z
portu Spezzia, a dnia 17 i 18 z portu Hydry,
i składa się z 12 żagłów częścią wojennych,
częścią przewozowych okrętów z około 1200
morskich żołnierzy, nad któremi dowództwo
powierzone zostało Majorowi Urguhart.
Wielki Admirał Cochrane i naczelny Wódz
wojska lądowego Greckiego Church piepie-
rać będą tę wyprawę: pierwszy morzem,
drugi lądem osobiście; oba odiechali dnia 18
b. do Piraeus.,,

Podług listu z Poro pod dniem 18 Kwie-
tnia, nowa wykonawcza Kommissyja wyko-
nała dnia 15 Kwietnia w Zgromadzeniu na-
rodowem w Damala przysięgę wierności; toż
samo wypełnił Jenerał Church, iako Wódz
naczelny siły lądowej. Ostatni udać się
miał do Megara, gdzie główną swoją kwa-

terę założył. Podług tego listu Fabvier miał
użyć z Akropolis: i z 10 towarzyszami przy-
bydź do Piraeus.

Podług listów z Zante pod dniem 9 Ma-
ia, Ibrahim Basza po zrobieniu niektórych
poruszeń przeciw Mainie, udał się na koń-
cu z większą częścią wojsk swoich z Modon
do prowincyi Elis w kierunku do Patras i o-
sadził Pargos, Lala i Gastuni. Gdy kilka set
Greków, a większa jeszcze liczba kobiet i
dzieci schroniła się za zbliżeniem Ibrahima
do obwarowanego klasztoru Skafidia i do zam-
ku Tornese (nad brzegiem Elis na przeciwko
Zante) przeto Ibrahim oba te miejsca opa-
sał i każe do nich strzelać. Oblężony zamek
Tornese, na przeciwko wyspy Zante le-
żący, z kąd wszystko widzieć można, (do
którego Ibrahim prawie codzień strzelać ka-
że, posiadać ma do 700 zdatnych do broni
ludzi i do 2000 uszłych kobiet i dzieci. Ma
bydź na 2 do 3 miesięcy w żywność opatrzo-
ny, ale zbywa mu na prochu, co dowodzi,
iż rzadko na ogień Ibrahima odpowiada. Sam
Ibrahim dowodzi tem oblężeniem i wszystkie
swoie wojska przed tym zamkiem zgroma-
dził. Po morzu krążą ustawicznie Tureckie
wojenne okręty, dla zabronienia dowozu tam
żywności i amunicyi.

LOTERYJA KRAJOWA.

W 245 Ciągnienu dnia 6 Czerwca r.
1827 w przytomności Osób od Rządu do tego
wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały
Numera następujące:

10. 74. 2. 38. 4.

Przyszłe 246 Ciągnienu dnia 13 Czerwca
1827 r. przypada.

Dnia 5 Czerwca 1827 r.

Cena Zbóż różnego gatunku na Targu
w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	11 —	10 15	9 15	9 —
— Żyta	10 —	9 15	9 —	8 15
— Jęczmienia	7 15	7 —	6 15	6 —
— Grochu	12 —	11 —	10 —	—
— Owsa	7 —	6 24	6 12	—
— Jagieł	19 —	18 —	17 —	—
— Rzepak	—	—	—	—

D O N I E S I E N I A.

Prezes Sadu Apellacyjnego &c.

Stósownie do przepisu Art: 118 Kódeksu Cwylnego, podaje ninieyszem do powszechney wiadomości, iż Trybunał I. Instancyi kraju tuteyszego, na do naganie się P. Maryanny Roczakowej Obywatelki tuteyszey, w Gminie 9tej pod liczba 261 zamieszkałej, wydał w dniu 17 Maja r. b. wyrok stanowczy, mocą którego nieprzymotność Jana Wernera przeszło lat cztery żadney o pobycie swoim wiadomości niedającego, uznana została.

W Krakowie dnia 25 Maja 1827 r.

Nikarłowicz.

Raubach, Sekr: S. A.

Pisarz Trybunału I. Instancyi M. W. Krakowa i jego Okręgu, podaje do publiczney wiadomości, iż na żądanie Sukcessorów ś. p. Wacława Rohlika, jako to: P. Teresy z Rohlików Potkańskiej w asystencyi męża P. Jędrka Potkańskiego działającej O. M. K. na teraz w Krakowie mieszkającej, od której P. Wincenty Szpor Adwokat P. O. D. w Krakowie zamieszkały w Sądach staw: tudzież P. Anny z Rohlików Moszczynskiej, w asystencyi męża P. Stanisława Moszczynskiego O. M. K. działającej, Panny Teresy Rohlikowny, Panny Zofii Rohlikowny, P. Stanisława Moszczynskiego O. M. K. jako Opiekona małoletniej Panny Józefy Rohlikowny, nakoniec P. Michała Strożeckiego O. M. K. jako Eksekutora testamentu i Administratora mass: ś. p. Wacława Rohlika, wszystkich w Krakowie zamieszkałych, od których tenże P. Michał Strożecki Adwokat w Sądach staw:, sprzedane zostaną przez publiczną licytacyą na Audyencyi Trybunału I. Instancyi M. W. Krakowa pod L. 106 w Krakowie odbydź się mającą, następujące nieruchomości:

- 1) Kamienica w Krakowie przy Ulicy Gołębiej pod L. 255 w Gminie II. stojąca.
- 2) Dworek z zabudowaniami i ogrodem, przy Krakowie w przedmieściu Piasek pod L. 151 przy Ulicy Wolskiej w Gminie IX. stojący.
- 3) Realność Retoryka zwana w przedmieściu Piasek przy Ulicy Wolskiej w Gminie IX. przy Krakowie eks:stująca, w której Czyńsz ziemny roczny pobiera się.

Cena pierwszego wywołania ust. o wiona prz: z bieżących, a przez Uchwałę Rady familyney w Sądzie Pokoju M. W. Krakow Okr: I. dnia 4 Maja 1827 r. nastąpiąca i przez Trybunał I. Instancyi M. W. Krakowa do Dnu 1726 z r. b. 1827 zatwierdzoną, do dwóch trzecich części znizona jest, jako to:

Co do Kamienicy Nro 255. . . złp. 9871 gr. —

Co do Dworku Nro 151 — 10,175 — 10.

Co do Jurdyki Retorika zwaney — 5966 — 20.

Pierwsza publickacya Warunków sprzedaż: według przepisu Art: 959 K. T. S. odbyła się dnia 31 Października 1826 r. na Audyencyi Trybunału.

Druza nastąpiła dnia 19 i 22 Grudnia 1826 jako na terminach Licytacyi przygotowawczey.

Trzecia w dniach 6 i 13 Lutego jako na terminach licytacyi stanowczych, lecz dla braku pretendentów gdy te nieruchomości nie zostały zalicytowane, przeto po znizeniu ceny nastąpi: teraz stanowcza licytacya dnia 3go Lipca 1827 r. co do Kamienicy pod L. 255 w Gminie II. Zaś dnia 6go Lipca 1827 co do Dworku pod L. 151 i Realności Retoryka w Gminie IX. M. W. Krakowa.

Opatrzni: zatem w Vadium, pretendenci, na licytacyie takowe na Audyencyi Trybunału nastąpić mające, wzywają się.

Zbiory objaśnień i warunki licytacyi każdego czasu do przyerzenia w kancelaryi mey Pisarza Trybunału I. Inst: M. W. K. znajdują się.

W Krakowie dnia 31 Maja 1827 r.

Kuliczkowski, Pisarz Tr:b.

W dniu 8 Czerwca r. b. 1827 o godzinie 10 ranney, w Krakowie przy Ulicy Floryańskiej w Kamienicy pod L. 520, w drodze eksekucyi Sądowey odbędzie się publiczna licytacya, na wdzierżawienie przychodów z całego piętra drugiego, w Kamienicy wyż wspomnioney, a to na rok jeden, to jest od dnia 24 Czerwca r. b. 1827, do podobnegoż dnia i Miesiaca w r. 1828. Chęć zatym licytować mających zaopatrzonych w Vadium złp. 40, podpisany Komornik na czas i miejsce owo:czona zaprasza. Warunki do tey dzierżawy przed rozpoczęciem licytacyi odczytanemi zostaną. — W Krakowie dnia 25 Maja 1827 r.

Teodor Jaworski, Kom: Sąd.